

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 1T/38/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1315010124
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. David Lindtner
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2015:1315010124.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v Bratislave pred samosudcom JUDr. Davidom Lindtnerom , na hlavnom pojednávaní konanom dňa 15.07.2015 takto

r o z h o d o l :

r o z h o d o l :

obžalovaný:

W. Y., K. XX.XX.XXXX B. O., I. O. Š., P. Č..XX, U. na P. písomností P. J., K. T.. XX, K.,

je vinný, že

dňa 26.júla 2014 v čase o 22.20 hod. v obci Dunajská Lužná po Orechovej ulici viedol osobné motorové vozidlo zn. O. L., A.: O.-XXXCh, pričom bol zastavený a kontrolovaný hliadkou OO PZ Dunajská Lužná na parkovisku NC Coop Jednota, vodič hliadke uviedol, že nemá pri sebe žiaden doklad totožnosti ani doklady od vozidla, po predvedení na Obvodné odd. PZ Dunajská Lužná uviedol meno brata, že sa volá U. Y., následne lustráciou bolo zistené, že sa jedná o W. Y. a že motorové vozidlo viedol napriek tomu, že mu bolo rozhodnutím o priestupku OR PZ Pezinok, Okresný dopravný inšpektorát Pezinok č. ORP-P-388/PK-DI-OBCP-2011 zo dňa 06.08.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 10.09.2012, okrem iného uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu 24 mesiacov,

t e d a

maril výkon rozhodnutia orgánu verejnej moci tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie štátneho orgánu o zákaze činnosti,

č í m s p á c h a l

prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zákona

Za to sa

o d s u d z u j e:

Podľa § 348 ods. 1 Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák., k trestu odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák., § 50 ods. 1 Tr. zák., súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., súd obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu 3 (tri) roky.

o d ō v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní po oznámení prejednávanej veci, po vyjadrení obžalovaného W. Y. o tom, že nechce urobiť žiadne vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 Tr. por., ktoré súd vyhodnotil ako vyhlásenie o tom, že je nevinný, vykonal dokazovanie výsluchom svedkov a oboznámil sa s relevantnými listinnými dôkazmi zabezpečenými v rámci prípravného konania ako aj na hlavnom pojednávaní. Na základe takto vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní súd zistil a ustálil skutkový a právny stav tak, ako je uvedený v skutkovej a právnej vete výrokovej časti tohto rozsudku.

Ku skutku:

Obžalovaný W. Y. tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní využil svoje právo v zmysle § 34 ods. 1 Tr. por. a odmietol k veci vypovedať.

Svedok npráp. B. X., služobný zákrok vykonávajúci príslušník PZ na hlavnom pojednávaní k veci uviedol, že dňa 26.07.2014 vykonával spoločne s kolegom I. hliadkovú činnosť v pridelenom úseku hliadky OO PZ Dunajská Lužná, kedy v čase o 22.00 hod. spozorovali motorové vozidlo BMW X5. Mali podozrenie, že vozidlo uniká, pretože vodič po odbočení doľava zvýšil rýchlosť, čo bolo dôvodom, prečo sa za tým vozidlom vybrali. Nevie, či vodič zrýchlil z toho dôvodu, že ich zbadal alebo z iného dôvodu, avšak bolo to podozrivé. Pokúšali sa ho zastaviť zapnutím výstražných majákov aj nápisu STOP na Orechovej ulici, avšak vodič po Orechovej ulici viedol vozidlo rýchlosťou cca. 120 km/h preto si mysleli, že vodič uniká. Následne vodič odbočil na parkovisko COOP Jednota, kde zastavil a oni zastavili za ním. Vystúpil na hlavnom pojednávaní prítomný obžalovaný, ktorý bol v tom čase pribratejší, ale je to tá osoba, ktorú zastavili. Vo vozidle bol vodič sám, čo zistili tak, že zasvietili do vozidla a parkovisko je tiež osvetlené. K vozidlu z vodičovej strany pristúpil kolega I.. Kolega mu povedal, že vodič nemá u seba žiaden doklad. Vodič im povedal, aby išli s ním, pretože býva v Dunajskej Lužnej. Oznamili mu, že vzhľadom k tomu, že u seba nemá doklady, bude predvedený na OO PZ za účelom zistenia totožnosti. Vodič po tejto výzve vozidlo nechal tak a odchádzal od vozidla smerom k predajni Jednota, pričom im uviedol, že sa bojí policajtov. Následne bol poučený, že bude zaistený za účelom zistenia totožnosti a boli mu priložené putá z dôvodu podozrenia, že ujde, pretože odchádzal od hliadky. Každá osoba, ktorá nemá doklad totožnosti sa predvádza na OO PZ za účelom hodnoverného zistenia totožnosti. V priebehu služobného zákroku po zastavení vozidla dali operačnému dôstojníkovi informáciu, že zastavili motorové vozidlo, vozidlo prelustrovali, pričom zistili, že je v poriadku a po kontrole vodiča a zistení, že vodič nemá pri sebe doklad totožnosti, dali operačnému dôstojníkovi na vedomie, že budú predvádzať osobu. Následne bol obžalovaný predvedený na OO PZ. Obžalovaný na OO PZ uviedol nejaké iné meno, aj rodičov uviedol, ale podľa fotky sa nepodobal. V registri overovali jeho súrodencov, kde zistili, že títo rodičia mali ešte jedného syna a podľa tejto fotky bol obžalovaný tou osobou, ktorá bola predvedená. Potom im obžalovaný uviedol, aby mu nerobili problémy, že má dve deti. Ďalšiu lustráciu zistili, že má uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá. Potom ako zdokumentovali priestupok a obžalovaný podpísal papiere, bol prepustený na slobodu. Kontroly motorových vozidiel v Dunajskej Lužnej sú pravidelné, pretože v obci dochádza k páchaniu rôznej trestnej činnosti.

Svedok nstržm. Q. Á. I., príslušník hliadky PZ, na hlavnom pojednávaní potvrdil priebeh služobného zákroku tak, ako ho vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní opísal svedok X.. Vypovedal, že v rozhodnom čase mali nočnú službu s npráp. X., ktorý bol veliteľom hliadky a on bol vodičom. Vykonávali hliadkovú službu v obci Dunajská Lužná po Orechovej ulici, keď z ľavej strany z Športovej ulice vyšlo motorové vozidlo BMW X5. Nemali prístroj na meranie rýchlosti, ale toto motorové vozidlo prudko pridávalo na rýchlosti a išlo smerom na hlavnú cestu. Nevie odborne posúdiť akou rýchlosťou vodič unikal, ale pri parkovisku išli za motorovým vozidlom už rýchlosťou cca 100 km/h. S veliteľom hliadky sa rozhodli, že auto zastavia, nakoľko sa im javilo ako podozrivé. Vozidlo zastavovali svetelným označením na majáku „STOP“. Najprv vodič nezastavoval a pridával a následne odbočil na parkovisko COOP Jednota nachádzajúceho sa na Orechovej ulici. Zastavili za motorovým vozidlom, vystúpili z auta a z vodičovej strany vystúpil na hlavnom pojednávaní prítomný obžalovaný. Po výzve na predloženie

dokladov uviedol, že nemá pri sebe žiaden doklad totožnosti ani doklad od vozidla. Bol poučený, že bude v zmysle zákona predvedený na OO PZ za účelom zistenia jeho totožnosti. Bol aj poučený, keďže sa s ním v motorovom vozidle nikto nenachádzal, aby vozidlo zabezpečil proti odcudzeniu. Vodič im na poučenie uviedol, aby s ním išli domov, že býva neďaleko odtiaľ. Poučili ho, že musí ísť s nimi na OO PZ, na čo sa obžalovaný otočil a povedal, že on nikam nejde a začal kráčať opačným smerom. V tej chvíli sa veliteľ hliadky nachádzal v motorovom vozidle a lustroval motorové vozidlo vodiča. Otočil sa ku kolegovi, zavolať na neho aby išiel s ním, a obžalovaného zadržali a keďže hrozilo, že by mohol ujsť, založili mu putá. Následne bol predvedený na OO PZ Dunajská Lužná, čo nahlásili aj operačnému stredisku. Na oddelení bol vodič lustrovaný v REGOB podľa rodného čísla, ktoré im uviedol, pričom sa vydával za svojho brata U. Po porovnaní fotografií zistili, že to nie je on, hlavne kvôli tetovaniu na kru. Zistili, že je to W. Y.. Najprv sa k tomu nepriznal, naďalej trval na tom, že je U., následne to však priznal a uviedol, že vydával za niekoho iného, pretože má zákaz činnosti. Bol poučený, že sa dopustil trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia. Spísali s ním zápisnicu o objasnení priestupku a prepustili ho na slobodu.

V rámci hodnotenia výpovedí služobný zákrok vykonávajúcich príslušníkov PZ súd konštatuje, že tieto výpovede sú kompaktné, bez akýchkoľvek vnútorných protirečení a vzájomne sa bez rozporov v podstatných otázkach priebehu skutku logicky dopĺňajú. Svedkovia, príslušníci PZ odpovedali na im položené otázky pohotovo a presvedčujúco, vo výpovedi svedka X. na hlavnom pojednávaní pritom neboli zistené žiadne rozpory o skutkových okolnostiach, ktoré podrobne zhodne opísal aj v prípravnom konaní. Súd z okolností predmetnej veci ani osôb týchto svedkov, ktorí k obžalovanému nemajú žiaden vzťah, nezistil žiadne také relevantné skutočnosti, ktoré by výpovednú hodnotu ich výpovedí akokoľvek znižovali, preto ich súd považoval pre svoje meritórne rozhodnutie za významné a týmto svedkom v plnom rozsahu uveril.

V súvislosti s vyhodnotením zákonnosti priebehu služobného zákroku svedkov - príslušníkov PZ ako predpokladu pre spôsobilosť dôkazov, ktoré z takéhoto dôkazného prostriedku vzišli, plniť funkciu dôkazu v konaní pred súdom, súd dospel z záveru, že služobný zákrok policajtov v rozhodnom čase pri zastavení motorového vozidla obžalovaného a následnom predvedení obžalovaného za účelom zistenia jeho totožnosti aj použitím donucovacích prostriedkov na útvár PZ, bol realizovaný v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore. Uvedený záver súd opiera o nasledovné úvahy:

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z. je policajt v službe povinný v medziach tohto zákona vykonať služobný zákrok, ak je páchaný trestný čin alebo priestupok alebo je dôvodné podozrenie z ich páchania. /obaja svedkovia boli v rozhodnom čase velení do služby, v rámci ktorej vykonávali na služobnom motorovom vozidle hliadkovú činnosť v obci Dunajská Lužná/.

Podľa § 9 ods. 3 zákona č. 171/1993 Z. z. je služobný zákrok zákonom ustanovená a v jeho medziach vykonávaná činnosť policajta, pri ktorej sa bezprostredne zasahuje do základných práv a slobôd osoby. V zmysle § 23 zákona č. 171/1993 Z. z. upravujúceho oprávnenie na zastavovanie a prehliadku dopravného prostriedku je pri plnení úloh vyplývajúcich z tohto zákona policajt oprávnený dávať pokyny na zastavenie dopravného prostriedku, pričom medzi tieto úlohy podľa § 2 cit. zákona patrí okrem iných aj odhaľovanie trestných činov a zisťovanie ich páchatel'ov, dohľadanie na bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky, odhaľovanie priestupkov a zisťovanie ich páchatel'ov, vykonávanie pátrania po osobách a po veciach. /obaja svedkovia zhodne uviedli, že vozidlo vedené obžalovaným pre nimi krátky čas unikalo vyššou rýchlosťou, pričom toto tvrdenie svedkov obžalovaný nenamietal. Zo zistených a ustálených skutkových okolností teda vyplynulo, že služobný zákrok vykonávajúci príslušníci PZ mali hneď niekoľko legitímnych a legálnych dôvodov pre možnosť zastavenia motorového vozidla obžalovaného a to jednak z dôvodu, že sa pohybovalo vyššou ako povolenou rýchlosťou (potenciálne spáchanie priestupku na úseku dopravy), ako aj vzniku objektívneho racionálneho podozrenia, vyvolaného spôsobom vedenia motorového vozidla obžalovaným, napr. že motorové vozidlo môže byť odcudzené (následná lustrácia motorového vozidla policajtami iba potvrdzuje dôvod takéhoto zastavenia)/.

V zmysle § 18 zákona č. 171/1993 Z. z., upravujúceho oprávnenie požadovať preukázanie totožnosti je policajt je oprávnený vyzvať osobu, ak je to potrebné na plnenie úloh podľa tohto zákona, aby preukázala svoju totožnosť dokladom totožnosti. Ak vyzvaná osoba nemôže preukázať svoju totožnosť ani hodnoverne preukázať svoje meno a priezvisko, dátum narodenia a adresu bydliska, policajt je oprávnený takúto osobu predviesť na útvár Policajného zboru za účelom zistenia jej totožnosti. Hodnovernosť preukázania mena a priezviska, dátumu narodenia a adresy bydliska posudzuje policajt podľa dôvodu zisťovania totožnosti osoby. O predvedení a odovzdaní osoby napíše policajt úradný

záznam. /obaja svedkovia zhodne potvrdili, že obžalovaný sa na výzvu nepreukázal žiadnym dokladom totožnosti a z miesta zastavenia sa snažil odísť. Po svojom predvedení obžalovaný vystupoval pod identitou svojho brata a až následne po jeho identifikácii systémom Regob potvrdil svoju pravú totožnosť, čo správnosť potupu policajtov pri predvedení obžalovaného za účelom zistenia totožnosti, ktorú nebolo podľa ich posúdenia hodnoverne možné zistiť na mieste, iba potvrdzuje. O predvedení obžalovaného na OOPZ bol zasahujúcim príslušníkom PZ riadne spísaný úradný záznam/.

V zmysle ustanovenia § 8 zákona č. 171/1993 Z. z. upravujúceho povinnosti policajta je policajt je pri vykonávaní služobnej činnosti spojenej so zásahom do práv alebo slobôd osoby povinný túto osobu hneď, ako je to možné, poučiť o jej právach, ktoré sú ustanovené v tomto zákone alebo v inom všeobecne záväznom právnom predpise /obaja svedkovia zhodne uviedli, že obžalovaný bol v tomto smere v rozhodnom čase opakovane riadne poučený, obžalovaný skutočnosť, že by poučený nebol, v priebehu celého trestného konania nenamietal/.

V zmysle § 50 ods. 3, ods. 4 zákona č. 171/1993 Z. z. je policajt pred použitím donucovacích prostriedkov povinný osobu, proti ktorej zakročuje, vyzvať, aby upustila od protiprávneho konania, s výstrahou, že bude použitý niektorý z donucovacích prostriedkov (aj putá), pričom o tom, ktorý z donucovacích prostriedkov policajt použije, rozhoduje podľa konkrétnej situácie tak, aby dosiahol účel sledovaný služobným zákrokom a použitý donucovací prostriedok a intenzita jeho použitia neboli zjavne neprimerané nebezpečnosti útoku. /obaja svedkovia potvrdili, že obžalovaný chcel z miesta výkonu zákroku odísť, pričom ani na výzvu, aby upustil od svojho konania a podrobil sa predvedeniu, v opačnom prípade budú proti nemu použité donucovacie prostriedky, nereagoval. Obžalovaný tvrdenie svedkov nerozporoval. Súd konštatuje, že v rámci rešpektovania princípu proporcionality policajti použili pri dosiahnutí účelu, ktorý sledovali, teda zabránenie obžalovanému v odchode a jeho predvedení na útvar PZ, prakticky najmiernejší donucovací prostriedok zodpovedajúci intenzite odporu obžalovaného. O použití donucovacích prostriedkov bolo zasahujúcim príslušníkom PZ riadne vypracované písomné hlásenie/.

Podľa § 12 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z. je policajt je pri vykonávaní služobného zákroku povinný, ak to povaha a okolnosti dovoľujú, použiť výzvu zodpovedajúcu zákroku /obaja svedkovia zhodne potvrdili, že obžalovaného pred použitím donucovacích prostriedkov - nasadenie pút, vyzvali, aby sa podrobil predvedeniu a nekládol odpor. Kladením odporu je pritom potrebné rozumieť aj ignoráciu výziev príslušníka PZ. Obžalovaný skutočnosť, že by k výzve zo strany policajtov došlo, v priebehu celého trestného konania nenamietal/.

Súd sa na hlavnom pojednávaní ďalej oboznámil s nasledovnými listinnými dôkazmi:

- rozhodnutie o priestupku OR PZ Pezinok, Okresný dopravný inšpektorát Pezinok č. ORP-P-388/PK-DI-OBCP-2011 zo dňa 06.08.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňom 10.09.2012, z ktorého vyplýva, že obžalovaný bol postihnutý pre priestupok proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, ktorého sa dopustil dňa 02.08.2011 v čase o 02.56 hod. tým, že viedol motorové vozidlo v obci s dovolenou rýchlosťou 50 km/h rýchlosťou 140 km/h, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 800.- Eur a súčasne trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu 24 mesiacov. Predmetné rozhodnutie o priestupku obžalovaný prevzal dňa 24.08.2012, čo potvrdil svojim podpisom na poštovej doručke.

- správa o výsledku objasňovania priestupku OO PZ Dunajská Lužná zo dňa 26.07.2014, sp. zn. ORP-P-189/SC-OPP3-2014, deklarujúca, že vodič W. Y. bol dňa 26.07.2014 o 22.20 hod. zastavený a kontrolovaný hliadkou OOPZ na Orechovej ulici v Dunajskej Lužnej na motorovom vozidle BMW X5, EČV: O., ktoré viedol napriek uloženému zákazu činnosti viesť motorové vozidlo. Správu vypracoval nstržm. Q.. Á. I. a podpísal podozrivý W. Y.,

- úradný záznam hliadky OOPZ Dunajská Lužná v zložení npráp. X. U. K.. I. zo dňa 26.07.2014, sp. zn. ORP-P-189/SC-OPP3-2014 o predvedení osoby obžalovaného W. Y. na OOPZ za účelom zistenia totožnosti, deklarujúci okolnosti predvedenia,

- písomné hlásenie o použití donucovacích prostriedkov pri predvedení obžalovaného W. Y. zo dňa 26.07.2014, sp. zn. ORP-P-189/DL-OPP3-2014, z ktorého vyplýva, že npráp. X. U. K.. I. predvedenie realizovali použitím pút z dôvodu obavy, že sa osoba pokúsi o útek.

V rámci doplnenia dokazovania obhajca obžalovaného navrhol, aby súd vyžiadal zoznam hlásení poriadkovej služby, ktoré boli vykonané v zmysle rozkazu riaditeľa KR PZ BA 63/2011 časť 1 bod 2, cestou RDST na operačný odbor - dňa 26.07.2014 medzi 21.45 h a 22.45 h., v zmysle ktorého sa má každé zastavenie vozidla hlásiť za účelom zistenia, či bolo vozidlo obžalovaného zastavené a či

zastavenie bolo hlásené. Súčasne navrhol prezretie kamerového záznamu z parkoviska z dôvodu, že policajti podľa jeho názoru riadne nepreverili, či sa v motorovom vozidle nachádzali aj iné osoby.

Vzhľadom ku skutočnosti, že sa podľa názoru súdu doplnenie dokazovania v o vyššie uvedenom smere týkalo jednak okolnosti nepodstatnej pre meritórne rozhodnutie a tiež okolnosti, ktorú súd zistil už inými vykonanými dôkazmi, súd podľa § 272 ods. 3 Tr. por. tieto dôkazy vykonať odmietol.

K uvedenému súd uvádza, že po tom, ako vyhodnotil služobný zákrok policajtov pri zastavení motorového vozidla vedeného obžalovaným ako súladný s ustanoveniami č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore /teda jeho, pre rozhodnutie súdu relevantné okolnosti - dôvod zastavenia vozidla, kontrola vodiča, predvedenie vodiča s použitím donucovacích prostriedkov za účelom zistenia totožnosti/, súd nemal dôvod skúmať, či zákrok vykonávajúci policajti skutočne /tak, ako to uviedli aj vo svojich výpovediach/, ohlasovali priebeh služobného zákroku operačnému stredisku v zmysle cit. rozkazu riaditeľa KRPZ /nejedná sa ani o všeobecne záväzný právny predpis/, nakoľko táto okolnosť by aj v prípade, že by policajti dôsledne v zmysle uvedeného rozkazu nepostupovali /pokiaľ ich konaním nedošlo k porušeniu ústavy, ústavného zákona, zákona o policajnom zbore ani ďalších všeobecne záväzných právnych noriem/, nemala za následok nezákonnosť samotného služobného zákroku a tým nezákonnosť dôkazov získaných z tohto dôkazného prostriedku. Voči policajtom by mohla byť maximálne vyvolaná disciplinárna zodpovednosť za disciplinárne previnenie v zmysle zák. č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície.

Rovnako okolnosť, či zasahujúci policajti riadne preverili, či sa v motorovom vozidle nachádzali aj iné osoby /obaja zhodne potvrdili, že tak učinili a v motorovom vozidle sa obžalovaný nachádzal sám, pričom toto ich tvrdenie nebolo ničím spochybnené a obžalovaný túto skutočnosť nerozporoval/, je vo vzťahu k vyvolaniu trestnej zodpovednosti obžalovanému absolútne irelevantná, nakoľko z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že v rozhodnom čase viedol motorové vozidlo práve obžalovaný.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd, hodnotiac produkované dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, ako aj v ich súhrne a vzájomnej súvislosti v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. dospel bez akýchkoľvek dôvodných pochybností k nasledovným skutkovým záverom:

Skutok sa stal tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku a dopustil sa ho obžalovaný W. Y.. Menovaný je usvedčovaný jednak výpoveďou svedkov, služobný zákrok vykonávajúcich príslušníkov PZ npráp. X. U. K.. I. ako aj zadokumentovanými listinnými dôkazmi. Pre úplnosť súd uvádza, že v skutkovej vete rozsudku oproti výrokovej časti obžaloby pri zachovaní totožnosti skutku súd upravil čas, kedy malo dôjsť ku zastaveniu motorového vozidla obžalovaného, vychádzajúc zo správy o výsledku objasňovania priestupku, v zmysle ktorej ku skutku došlo dňa 26.07.2014 o 22.20 hod., čo korešponduje aj s ďalšími časovými okolnosťami služobného zákroku, a súčasne zo skutkovej vety obžaloby súd vypustil tú okolnosť, že obžalovaný viedol motorové vozidlo napriek tomu, že mu bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 14.02.2013, sp. zn. 4T 21/2013 uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu 12 mesiacov. Táto skutočnosť totiž trestnú zodpovednosť obžalovaného nezakladá, nakoľko z odpisu registra trestov obžalovaného vyplýva, že trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava II zo dňa 14.02.2013, sp. zn. 4T 21/2013 nadobudol právoplatnosť dňa 07.03.2013, zákaz činnosti teda odsúdený Y. vykonal najneskôr dňa 07.03.2014 /pričom skutok, ktorý je obžalovanému kladený za vinu, spáchal až dňa 26.07.2014, teda po výkone trestu zákazu činnosti uloženého Okresným súdom Bratislava II/. Uvedené zmeny v skutkovej vete však nemajú žiaden vplyv na záver o vine obžalovaného.

Súd pri konštatovaní záveru o vine obžalovaného nezistil v konaní obžalovaného žiadne také zásadné skutočnosti, pre ktoré by v danom čase musel porušiť uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá uprednostnením významnejšieho záujmu /ktorá okolnosť by potenciálne mohla vylučovať protiprávnosť jeho konania/.

Ku právnej kvalifikácii:

Vo vzťahu ku kvalifikácii konania obžalovaného súd po vykonaní dokazovania a riadnom zistení a ustálení skutkového stavu dospel k záveru, že obžalovaný svojim úmyselným protiprávnym konaním naplnil všetky obligatórne znaky prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zákona po stránke subjektívnej ako aj objektívnej.

Na hlavnom pojednávaní bolo nepochybne preukázané, že obžalovaný na základe rozhodnutia správneho orgánu vedel, že má zakázané na dobu určenú v predmetnom rozhodnutí viesť motorové vozidlá, napriek tomu však uvedený zákaz ignoroval a tento zákaz neoprávnenou jazdou na motorovom vozidle porušil. Obžalovaný svojim priamym úmyselným protiprávnym konaním chcel a súčasne porušil záujem spoločnosti na rešpektovaní a riadnom výkone rozhodnutí štátnych orgánov. Záver o existencii subjektívnej stránky /v tomto prípade najmä jej vedomostnú zložku/ pritom možno oprieť aj o skutočnosti, ktoré nastali po spáchaní skutku, pričom v tomto smere súd poukazuje na snahu obžalovaného po zastavení jeho vozidla odísť z miesta kontroly ako aj jeho pokus vydávať sa pri kontrole totožnosti na oddelení PZ za svojho brata/.

V zmysle ustanovenia § 10 ods. 2 Tr. zák. súd tiež skúmal všetky relevantné okolnosti dôležité pre hodnotenie závažnosti konania obžalovaného, pričom dospel k záveru, že vzhľadom na okolnosti prípadu /neboli zistené žiadne významné skutočnosti odôvodňujúce nerešpektovanie uloženého zákazu, jednalo sa o opakovanú ignoráciu rozhodnutia o zákaze činnosti/ a osobu obžalovaného /špeciálna recidíva, časté páchanie priestupkov na úseku dopravy/, je z materiálneho hľadiska uvedené konanie obžalovaného dostatočne závažne pre možnosť jeho kvalifikácie ako trestného činu.

Ku druhu a výške trestu:

O osobe obžalovaného z evidenčnej karty vodiča súd zistil, že bol v minulosti pred spáchaním skutku celkovo 13 krát postihnutý pre priestupok na úseku dopravy najmä z dôvodov prekročenia rýchlosti / táto skutočnosť iba korešponduje s tvrdeniami svedkov, že obžalovaný viedol motorové vozidlo vyššou rýchlosťou/, pričom v dvoch prípadoch bol jeho priestupok vyhodnotený ako závažný a dva krát mu bola uložená sankcia zákazu činnosti viesť motorové vozidlá /jeden krát súdom a jeden krát správnym orgánom/. Na základe uvedených zistení možno u obžalovaného konštatovať absolútne nerešpektovanie spoločenských noriem, najmä pravidiel na úseku dopravy, ktorých účelom je primárne chrániť spoločnosť pred osobami, ktoré, v prípade obžalovaného prevažne vedením motorového vozidla neprimeranou rýchlosťou, a teda nedostatočnou spôsobilosťou viesť motorové vozidlá spôsobom, ktorý ustanovuje zákon, ohrozujú nielen ostatných účastníkov cestnej premávky ale aj ďalšie osoby a ich majetok. Z opakovanej ignorácie zákazu činnosti obžalovaným je zrejmé, že vyššie uvedený dôvod, pre ktorý je potrebné na primeraný čas zabrániť osobám typu obžalovaného viesť motorové vozidlá, si obžalovaný zrejme dostatočne neuvedomuje.

Z odpisu registra trestov obžalovaného vyplýva, že bol v minulosti 2 krát súdne potrestaný, v jednom prípade sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený, naposledy bol uznaný za vinného trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 14.02.2013, sp. zn. 4T 21/2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 07.03.2013 pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 1 rok do 07.03.2014 a súčasne trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu 12 mesiacov. Podľa vlastného vyjadrenia je bez pracovného pomeru a má dve deti.

Súd pri úvahe o druhu a výške trestu pri rešpektovaní zásad ukladania trestov tak, ako to má na mysli ustanovenie § 34 Tr. zákona, prihliadol na spôsob spáchania činu úmyselným konaním obžalovaného opakovaným nerešpektovaním rozhodnutia o zákaze činnosti viesť motorové vozidlá, jeho následok a zavinenie obžalovaného vo forme priameho úmyslu. Súd u obžalovaného ustálil prevahu priťažujúcich okolností, keďže poľahčujúce okolnosti nezistil a ako okolnosť priťažujúcu vyhodnotil skutočnosť, že obžalovaný bol pred spáchaním skutku za trestný čin už odsúdený dňa 07.03.2013 pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. /u obžalovaného preto možno hovoriť o špeciálnej recidíve/, z ktorého dôvodu došlo ku zvýšeniu dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Súd tiež prihliadol na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Vyhodnotením týchto skutočností v zhode s návrhom prokuratúry súd dospel k záveru, že pre nápravu obžalovaného, najmä jeho uvedomenia si možných dôsledkov nerešpektovania rozhodnutí štátnych orgánov, v rámci tak individuálnej prevencie ako aj z hľadiska výchovného pôsobenia trestu na ostatných členov spoločnosti, je potrebné na obžalovaného pôsobiť jednak prísnejším trestom odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu, ako aj primerane prísnejším trestom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu /ako mu boli za rovnaké konanie uložené už v nedávnej minulosti/ ako

sankciou za predchádzajúce nerešpektovanie zákazu činnosti uloženého správnym orgánom, ktorého dĺžku považuje súd s prihliadnutím na okolnosti prípadu, osobu obžalovaného a predpoklad jeho nápravy za primeranú. Je totiž zrejme, že mierny podmienený trest odňatia slobody ani trest zákazu činnosti na dolnej hranici trestnej sadzby v minulosti nepochybne nesplnil dostatočne svoj účel a neodradil obžalovaného od ďalšieho rovnakého protispoločenského konania, ktorého sa dopustil iba necelých päť mesiacov po uplynutí skúšobnej doby podmieneného odsúdenia uloženého mu za rovnaký trestný čin. Súd verí /aj keď s miernou dávkou skepsy vzhľadom na odmietavý postoj obžalovaného počas celého trestného konania ku svojej zodpovednosti/, že iba takéto prísnejšie tresty obžalovaného konečne prídu k tomu, aby si uvedomil všetky potenciálne možné /nie iba tie administratívne/ dôsledky svojho konania.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky za súčasného uloženia trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu v trvaní 3 roky, ktoré sú podľa názoru súdu dostatočné, adekvátne a spravodlivé a splnia svoj účel tak, ako to má na mysli ustanovenie § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zákona.

Poučenie:

P o u č e n i e: proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia prostredníctvom Okresného súdu Bratislava III na Krajský súd v Bratislave.